

Tento poznáte?

Dievčatko sa pýta mamičky: 'Mami, ako začalo ľudstvo?' Matka odpovedá: 'Boh stvoril Adama a Evu, narodili sa im deti a to bol začiatok ľudstva.' Dva dni nato dievčatko sa pýta otca tu istú otázku: 'Ako začalo ľudstvo?' Otec odpovedá: 'Pred mnohými rokmi sa z opíc postupne vyvinuli ľudia a tak začalo ľudstvo. Dievčatko celé zmätané s odpoveďami matky a otca znova sa vráti k matke a hovorí: 'Mami, ty si mi povedala, že ľudstvo vzniklo pomocou Boha, ktorý stvoril Adama a Evu, otec mi povedal, že vzniklo z opíc?' Matka odpovedá: 'Nuž moja drahá, je to veľmi jednoduché. Ja som Ti povedala, ako vznikla rodina z mojej strany, otec ti povedal, ako vznikla jeho rodina...'

Pán farár sa sťažuje miništrantovi: „V kostole nie je ani noha. Dokonca ani organista tu nie je. Kto bude dnes hrať?“ „Miništrant rozmýšľa a po chvíli vraví: „Ked' dobre viem, tak Slovensko - Kanada.“

Príde manžel - hrobár domov strašne unavený, ruky vytáhané až ku kolenám. Manželka sa ho pýta: "Veľ'a práce?"

"Nie, pochovávali sme len jednu svokru. Ale pozostalí tak tliekali, že sme ju museli osemkrát vytiahnuť."

Manželia umreli a dostali sa do neba. Obaja obdivujú tú nádheru - presne ako napísal sv. Pavol: Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo...

Zrazu sa muž otočí k svojej manželke a hovorí:

- Vidíš, keby si nám nevarila tak prísne diétne, mohli sme tu byť už pred dvadsiatimi rokmi!

Rozprávajú sa traja miništranti:

"Môj strýc je kňazom a ľudia mu hovoria dôstojný pán," pochválil sa prvý.

"Môj strýc je kanonik a ľudia ho oslovujú monsignor," tronfoval druhý.

"Môj strýc má 120 kíľ a ľudia, keď ho vidia, tak hovoria Pane Bože!" triumfuje tretí.

www.cervenik.fara.sk

**MARIÁNSKE
NOVINY
ČERVENÍK**

Číslo 21

IV. ročník

20.11.2011

- Spätne zrkadlo
- Aktuality
- Ticho
- Naš hosť
- Božia marináda
- Škola ticha
- Púť ako oáza na ceste životom
- Škola rozsvietená celý víkend
- Kvapky rosy
- MY vo svete
- Niekoľko slov o výchove detí
- Advent
- Chceš pomôcť
- Už vieš prečo?
- Dobrú chuť!
- Liturgia a všedný deň
- Krížovky
- Tento poznáte?

Spätné zrkadlo

Zaradil som sa do správneho jazdného pruhu. Červená! Semafor dal jasný príkaz. Stál som medzi množstvom áut na frekventovanej bratislavskej križovatke. „Tik-tik-tik-tik. Je práve 9 hodín a 30 minút!“ prezradil priateľský hlas z autorádia. „Výborne!“ pomyslel som si. „Prídem ešte v predstihu. Stretnutie začína až o 10,00. Na nasledujúcej križovatke doľava a som konečne v Metodicko-pedagogickom centre.“ V konštatovaní blízkeho cieľa som sa cítil príjemne a uvoľnene a začal som si viac všímať stojace autá okolo seba. „To azda nie!... Dobré vidím?“ Vo vedľajšom jazdnom pruhu mi priam „vyrazila dych“ mladá šoférka. Koncentrovane „pracovala na svojej tvári“. Robila si „mejkap“. V križovatke!... Tomu sa hovorí dokonalé využitie času a možnosti! Stačilo jej pootočiť spätné zrkadlo... Maličkú, naoko zanedbateľnú vec, ktorá však patrí k nevyhnutnej výbave každého auta.

Priatelia, ubehol opäť jeden rok. Na križovatke času skúsme si nastaviť akési fiktívne „spätné zrkadlo“ a pozrime sa na práve prežité okamihy... Čo ti priniesol včerajší deň? Firemný úspech, či stratu zamestnania? Vytúžené zdravie, či obávanú chorobu? V akom stave sú tvoje vzťahy? Máš radosť z ich hĺbky, alebo sa stali pre teba a pre druhých prameňom rozčarovania a depresie? A čo vzťah k sebe? Nestal si sa „bezdomovcom“ v sebe samom?... Cudzincom vo vlastnom dome a vlastnej duši?...

Ak chceme žiť múdro, nezabudnime, že pravidlo „Ak chceš ísť bezpečne dopredu, musíš si všímať aj to, čo je za tebou.“ platí nielen v cestnej premávke. Historia est magistra vitae! História je učiteľkou života!

Brat Matej

•Nechcem sa pozrieť do zrkadla a čudovať sa, koho tam vidím. Chcem byť sám sebou. Moje vrásky sú môj život. Je to akoby môj odpoveď. Ak svet túži po mladšej kráse, nech ju má, ja budem pokojne a prirodzene starnúť.

BL. ARNOLD JANSSEN: „Boh necháva dobro rodiť sa... (tajnička).“

	Nech, po česky	Popevok	Jeden z Vikolín- ských	Spisy	Pomôcky: yam, Pia, DOT, tilit, palpa	Symetrala	Ako (bás.)	Časť postroja, ohlávka	Americium (zn.)	Rhode Island
Kocka, po latinsky					Figurina pri teste automobilu					
4					Počítač					
	Nazrete do záklusia	Operačná tak. raketa				Ozn. Liet. Antonov			2	Križala, revala (expr.)
		3				Makar', po česky				
Slovenská poist'ovňa (skr.)			Anglický tanec				Tmavské aut. závody			
			Zavlažuje				Doménová pamäť			
Pravoslávny kňaz				Zadusi (expr.)						
				Druh kávy						
Pádová otázka					Ložná časť nákl. auta					
					Planetika					
Lekár liečiaci telepatiou								Prímat (zried.)		
								Druh Fatimv		
	Ulomkovitá homina						Zrde na vozoch			
	Kraj na JV Slovenska						Elena (dom.)			
Meno moderátorky Partikovej						Muž. Meno (31.1.)				
						Chram Boží				
Je v dome, prebýva					Trieda (hovor.)					
					Organ hmyzu					
Stará mama (z nem.)				Poker, po česky					Slávnostná (promočná) miestnosť	Radikal aromatický ch hľovodíkov
				Kod rumunčiny						
Pleť vence			Plemeno					Ad acta (skr.)		
			Pohrebna hostina					Utrok (bás.)		
		Druh revolvera					Čapková dráma			
	Tiež	Čínska droga					Molybdén (zn.)			
Japonská lovkyňa perlorodiek				1						
Ročné obdobie				Neprievit á fólia na balenie potravin						

TAJNÍČKA v sebe skrýva múdrosť, ktorou sa riadila počas svojho života najväčšia žena nášho storočia Matka Tereza z Kalkaty:

Pomoc: Edom, skéč	zistil rozmary	2. časť tajníčky	máľký čražký kov	vyhlbeniny	latinská spojka	Pomoc: pra, Di, pacht, Lu	ziska kúpou	3. časť tajníčky	konaj, neodkladaj
zbojstvá						Organizaci a spoj. národov			
miešanec bielocha a černošky						číslovka dusno			
biblický kraj					komická scénka				
vresky					príťahuje nýjom (zastaralo)				
milujem (latinsky)				tenky kus dreva Davidova zbraň					
solmizačná slabika			tátoť semita						
Nápadník	bremeno zabrala						citoslovce remiza v ťachu		
zmena						listová skratka vidina			pracujem s pluhom
inakšie					cicalo spor (zastarale)				
otrok				prvy pápež plod niektorých rastlín					
mesto v Česku			európsky štát podsypane				značka didimu náhly obrat		
guľatá hračka						ostatky zořatých stromov kilometer			
rímsky bôžik ľasky					napln do zákuskov príbúdanie				
Nápadník	kameholo m	pobádajme suhlas						značka farby na vajíčka	sosna
1. časť tajníčky						druh tenisového úderu zn lutecia			
osobné zámcno				4. časť tajníčky					
strapcová prachovka				nádor					

° Aktuality ° Aktuality ° Aktuality

✓ PUTOVALI SME

Marianka je najstaršie pútnické miesto na Slovensku a prvé mariánske pútnické miesto v celom Uhorsku. Hoci dnes je veľa takých, ktorí nevedia o jej sláve, kedysi bola prinajmenšom rovnako slávna, ako rakúsky Mariazell alebo poľská Częstochowa. Prežila časy prvých zázrakov. Prestála aj chvíle, kedy sa krajinou prehánali Turci na koňoch a smrť bola rovnako blízko ako ráno. Hostila najslávnejších panovníkov a nedohľadné rady pútnikov. Dávala im silu, nádej aj rozhrešenie. Komunisti sa snažili vygumovať ju z mapy, ale duch miesta pretrval. Tak ako po stáročia – je tu pre všetkých, ktorí hľadajú, aj tých, čo ju už našli. Toto vzácne miesto sa stalo cieľom putovania aj našich farníkov. Naša dychová hudba spolu s veľkou skupinou „Verešváranov“ sa modlila 25. septembra na tomto mieste milosti. V slávnostnom sprievode priniesli požehnanie pre nás všetkých.

✓ AZDA DORASTIEME

Počas októbra sme sa tradične modlievali modlitbu sv. ruženca. Začínali sme vždy pol hodinu pred sv. omšou. Tomu bolo prispôsobené aj vysluhovanie sviatosti zmierenia počas októbra. K aktívnej modlitbe boli prizvaní všetci, so snahou zapojiť do modlitby čo najväčšiu časť veriacich. Program bol nastavený tak, aby sa v jednotlivé dni týždňa mohli v predmodlievaní prestriedať rôzne skupiny farského spoločenstva: v pondelok mi-

ništranti, v utorok ženy, v stredu muži, vo štvrtok členovia Spoločenstva Božského srdca, v piatok deti a mládež, v sobotu členovia Spoločenstva Sv. ruženca. Predstava nebola naplnená... Bolo to z nepochopenia? Bolo to príliš náročné? Neviem... Viem, že sa vieme stretnúť pri rôznych príležitostiach. Pri speve. Pri zábave. Pri športe. Možno nabudúce... Možno už nie je ďaleko čas, že pochopíme, aké dôležité je vo svojich osobných, rodinných, či spoločenských zápasoch oprieť sa aj duchovnú silu, ktorá vychádza z modliaceho sa spoločenstva.

✓ POMOC NÚDZNEMU

Mali sme na návšteve dvoch kňazov Košickej arcidiecézy: dp. Andreja Fogaša a dp. Jána Zubrického, ktorý je na invalidnom dôchodku. Krátke oboznámenie sa so situáciou ich života sa stalo pre nás výzvou, na ktorú sme citlivo reagovali. Na podporu kňaza invalida Jána Zubrického (jeho mesačný príjem bol 152,-€ a po odvolaní je 186,-€!) sa za krátku chvíľu vyzbieralo 500,- €. Z toho Bratstvo sv. ruženca obetovalo zo svojich peňazí 100,- €. Bolo to veľmi povzbudivé gesto.

✓ VĎAKA ZA DARY

Od 01. 10. do 09. 10. sme mali možnosť obdivovať v našom farskom kostole nevšedné diela, ktoré zhotovili z plodov našich záhrad a polí šikovné ruky našich a radošinských žien. Pohľad na ne v nás prebúdza vďačnosť k Bohu a zodpovednosť voči jeho daru—prírode.

✓ BOWLINGOVÁ SÚŤAŽ

V sobotu 08. októbra sa uskutočnil prvýkrát farský mládežnícky Turnaj v bowlingu 12Dkontra12Ch. Súťažili medzi sebou 4 trojčlenné družstvá. Všetci boli dobrí, ale zvíťazilo družstvo, v ktorom bola kapitánkou najmladšia členka družstva a súčasne aj najmladšia účastníčka turnaja Veronika Ješková. Ďakujeme sponzorom za koláče, ceny, nápoje a za samotný bowlingový priestor.

✓ ZBIERKY NA PODPORU FARNOSTI

Raz za mesiac mávame zbierku na ekonomické pozdvihnutie farnosti. Získané peniaze nám pomáhajú pokryť nevyhnutné bežné režijné náklady farnosti a zvyšok sa stáva základom na naplnenie „červenického sna“ ☺☺☺- stavbu ČFC (červenického farského centra). Vaše milodary prezrádzajú nielen vašu štedrosť, ale odkrývajú aj chápatosť vášho srdca. Pomohol si? Chceš pomôcť? Vďaka! Názov nášho farského účtu a jeho číslo: Rímskokatolícka Cirkev, Farnosť Červeník Číslo účtu: 20297905/6500

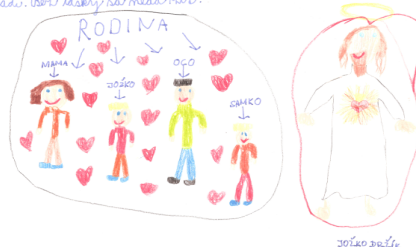
✓ VÝSTUP NA ZÁRUBY

22. 10. 2011. Krásne ráno. Bolo naozaj ako darované. Čas plný veselosti bezprostredných vzťahov. Splieť vánku, ticha a detského džavotu. Chuť hlohu a drienok. Pohreb mŕtveho krtka. Prepotené tričká. Kóta 968 m.n.m. Nádherná panoráma Dolného Považia. Čaro Smolenického zámku. Posedenie pri káve na terase v štekľivých jesenných lúčoch zapadajúceho slnka... DOBRÝ BOH BOL PRI NÁS. Nie iba preto, že nás bolo trinásť... Bolo to dosť na jednu sobotu...

✓ SVÄTÉ OMŠE (NIE)LEN PRE DETI

Pravidelné stretnutia s deťmi, ktoré na budúci rok pôjdu na prvé sväté prijímanie budú bývať každý piatok počas večernej sv. omše. Podarilo sa nám vytvoriť na bohoslužbe vzácnu rodinnú atmosféru, ktorú dotvára aj vystúpenie farského spevokolu Heaven Choir Na tieto stretnutia pozývame všetkých. Prídete?

PRAMEN - LITURGIA
Najdôležitejšie v našom kostole je oltár s Ježišovým telom a krvou, symbolizujúci jeho darovanie a obetnosť. Oltár s organom, karanténou odkiaľ forá klára. Všetci pramene liturgie: je oltár, pán farda, Malý. Barmen, malý, krásny, naša náša, je Ježišom, nášci asiati, naša náša. Táto kostol je lodi, ktorá sa plaví po prameni krásy a ide na svojím cieľom, mápi pramene v našom rýms. V každom rýms ide napríklad oltár krásy. Má nypfenný cieľ, dosiahnuť, aby na ľudia, ktorí, pomáhajú a majú na nádi. Bori krásy na meda ríši.

Rímskokatolícky
farský úrad
Červeník

Vás pozývajú na

ADVENTNÝ KONCERT hudby a slova

dňa 27.11. 2011 o 15:30 hod.
v Rímskokatolíckom kostole
Obetovania Panny Márie
v Červeníku

Účinkujú:

- žiaci husľovej triedy v Červeníku ZUŠ Hlohovec
- študenti Konzervatórií z Bratislavy a Nitry
- LH Malí huslisti
- LH Mladí huslisti
- Muzika Heskovci

SVÄTÉ

Čo je sväté? Biblia hneď nedáva odpoveď na túto otázku, skôr poukazuje na sväté znaky, o ktorých je v tejto knihe reč. Či už ide o sväté miesta, obrazy, obrady alebo o niečo iné, čo so zvláštnou intenzitou poukazuje na Boha, čo sa z Božej moci vierou prijíma a žije.

Biblia chce predovšetkým dať odpoveď na otázku: „Kto je svätý?“ Ona lapidárne odpovedá, že svätým je Boh. „Veď ja som Boh a nie človek. Svätý uprostred teba“ (Oz 11,9), dáva Boh zvestovať svojmu ľudu ústami proroka Ozeáša. Len sám Ježiš Kristus je úplne preniknutý svätosťou Boha. „Ty si Boží Svätý“ (Jn 6,69), vyznáva Peter v hodine krízy.

V období pred príchodom Ježiša sa svätosť Boha vníma dvojakým spôsobom. Na jednej strane je fascinujúcim, obžalujúcim zážitkom blízkosti Boha v prírode a dejinách. Na druhej strane je Bohu vlastná nesmierna vznešenosť, ktorá ho od nás vzdaluje. „Beda mi, áno, som stratený. Veď som muž s nečistými perami; a moje oči videli kráľa, Pána zástupov“ (Iz 6,5), volá prorok Izaiáš, keď sa m v chráme v Jeruzaleme dostala vízia Božej velebnosti.

Do Najsvätejšieho miesta, do srdcovej komory jeruzalemského chrámu smel vstúpiť len veľkňaz, a aj tomu to bolo dovolené iba raz v roku, na Veľký deň zmierenia. A keď Ježiš vydýchol dušu na kríži, roztrhla sa chrámová opona, ktorá oddeľovala svätýňu od Najsvätejšieho, odvrchu až dospodku, ako to dosvedčuje Matúšovo evanjelium(27,51). Ježiš Kristus, Boží Syn a Syn človeka, zbúral stenu, ktorá oddeľovala Boha od jeho stvorenia. V tajomstve stania sa človekom prichádza z bezodnej hĺbky božského tajomstva do sveta, a v tajomstve zmŕtvychvstania sa vracia späť do tohto prapôvodu. Cesta a dvere sú takto otvorené pre všetkých, ktorí mu patria.

Iba Ježiš Kristus je celkom svätý. Cirkev nazýva aj ľudí svätými, ak sa nechajú radikálne preniknúť Kristovým svetlom. To sa deje často až po bolestivom procese, pretože toto svetlo sa podobá ohňu, ktorý oddelí nečistotu od zlata. Cirkev nazýva svätými aj predmety, ktoré sú zvláštnym spôsobom určené pre Boha a bohoslužbu, a tak zvlášť poukazujú na Boha. Takých svätých znakov je veľmi mnoho. Ony udržiujú svet otvorený pre Boha. V rozpore s banalitou vovádzajú do sveta transcendencie.

PUTUJÚC PO ZEMI, NÁJDEŠ MESTÁ BEZ MÚROV, BEZ VEDY, BEZ VLÁDCOV, BEZ PALÁCOV, BEZ POKLADOV, BEZ ZLATÝCH MINCÍ, BEZ GYMNÁZIÍ A DIVADIEL, ALE MESTO BEZ CHRÁMU, BEZ MODLITBY, PRÍSAHY A VEŠTBY, TAKÉ MESTO EŠTE ŽIADNY SMRTEĽNÍK NEVIDEL A ANI NIKDY NEUVIDÍ. (Plutarch z Chärenea)

BOH NÁS POSVÄCUJE, ALE NIE BEZ NÁS. (sv. Tomáš Akvinský)

✓ KONCERT JIŘÍHO ZMOŽKA

Naši spolufarníci z Ratkoviec zorganizovali 23. októbra návštevu muzikálu *Veľký príbeh lásky, ktorá premohla svet*. Autorom diela je český skladateľ a spevák populárnej hudby Jiří Zmožek, ktorý zažil pred niekoľkými rokmi veľké osobné obrátenie k Bohu. V svojom diele priblížil divákovi príbeh života apoštola Pavla. Z muzikálu, ktorý sa konal v kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave, si všetci prítomní odniesli nielen hudobný, ale aj duchovný zážitok.

✓ DON JURAJ KYSEĽ, SDB

V sobotu 29. 09., na záver misijného týždňa, sme mali vzácnu návštevu. Svojou prítomnosťou nás potešil salezián Don Juraj Kyseľ. V príhovore počas svätej omše, ktorú celebroval spolu s bratom Matejom, nám vyrozprával skúsenosti zo svojich misií v Rusku.

✓ FARSKÁ RADA (FR)

Voľba FR prebehla podľa očakávania úspešne. Zapojilo sa do nej cca 400 veriacich, ktorí v slobode a podľa svojho najlepšieho presvedčenia delegovali do FR tých, o ktorých si mysleli, že by mali čo povedať do chodu farského života. Zloženie FR:

EKONOMICKÝ ÚSEK: Ješková Veronika, Červená Mária

PASTORAČNÝ ÚSEK:

1.Liturgická sekcia: Štefancová Anna, Ješko Matúš

2.Sociálna sekcia: Hesková Marta, Štefanková Zdenka

3.Mladí: Ješko Matúš, Žemlová Eva

4.Rodiny: Bieliková Katka, Kopták Juraj

5.Starší: Mikušová Anna, Malovec Jozef

6.Údržba budov: Ješko Emil, Hromada František

7.Upratovanie: Miklovičová Helena, Dekanová Mária

Prajeme im, aby ich rozhodnutia boli rozvážne, múdre a slúžili pre naše spoločné dobro.

✓ 300 ROKOV ÚCTY

V nedeľu 13. novembra začala tradičná Trnavská novéna. Sv. omšu celebroval trnavský Otec arcibiskup Mons. Róbert Bezák. Veriacim sa prihovoriť náš brat Matej. Vo svojej homílii sa obrátil na Pan-

nu Máriu, ako na ženu, „ktorá neutiekla ako Eva. /.../Pokora a vernosť sú príčinou najväčšieho obdarovania a ty si bola najväčšmi obdarovaná. Božsky sa už viac nedalo dať človeku a človeku sa už viac nedalo prijať – to je plnosť milosti.“ Máriu nazval „živé áno“. Poukázal na zmenu vnímania času, ktorú priniesla Panny Mária svojim fiat: „Už nevímame čas iba ako chronos, čas utekajúci, prinášajúci krásy, Mária zmenila našu optiku, čas sa

stal pre nás časom, ktorý sa učíme vnímať ako Kairos – čas milosti. Presah večnosti, čas ako dotyk Boha, možnosť stretnúť Ho tu a teraz v bežných veciach.“ Na záver svojej homílie poďakoval Márii, ktorá ho pozvala žiť s Kristom a v Kristovi.

✓ **PREDAJ DOMU PO MONS. HOLLOM?**

Dom na ulici Osloboditeľov 91/19, ktorý slúžil ako farská budova, je na predaj. Vlastník nehnuteľnosti- TT arcibiskupstvo- splnomocnilo, brata Mateja (ABÚ TT, 20. 10. 2011, Nr. 8399/2011), aby rokoval s perspektívnymi záujemca-

mi. Finančné prostriedky, ktoré sa získajú z predaja budovy, veľkoryso a nezištne dáva Arcibiskupstvo k dispozícii nášmu farskému spoločenstvu ako dotáciu na perspektívnu výstavbu farského centra. Súčasná ekonomická kríza v Európe nás vedie k prehodnoteniu tohto zámeru a k hľadaniu optimálneho riešenia.

Niečo na uvoľnenie?

Najväčšia hlúposť je kúpiť si peňaženku za posledné peniaze. ☺☺☺

✓ **SKRÁTENÝ ZÁZNAM ZO ZASADNUTIA FARSKEJ RADY (8.11.2011)**

Dňa 08.11.2011 sa uskutočnilo úvodné stretnutie členov Farskej rady (ďalej len FR) menovaných bratom Matejom na základe volieb konaných vo farnosti Červeník v mesiacoch september a október 2011. Brat Matej privítal prítomných členov FR a následne otvoril stretnutie modlitbou. Oboznámil členov FR s programom a požiadal Matúša Ješka o vykonanie zápisu zo zasadnutia.

1. EKONOMICKÝ ÚSEK

- ▲ Náplňou bude vedenie pokladne a účtovníctva.
- ▲ Tento rok sa ÚČTOVNÍCTVO dokončí ručne a od nového roku sa začne robiť v počítači v špeciálnom programe pre farnosti.
- ▲ Vykoná sa koncoročné vyhodnotenie stavu farnosti, o ktorom oboznámi brat Matej veriacich vo farských oznamoch pri ukončení kalendárneho roku, ďalej budú zverejnené na nástenke pri kostole, v Mariánskych novinách a na internetovej stránke farnosti Červeník.
- ▲ Podanie daňového priznania zabezpečí p. Červená.
- ▲ Milodary do zvončeka a na ofery sa budú spočítavať za pomoci ochotných chlapov, poprípade starších miništrantov, aby sa zabezpečila presná evidencia vybranej sumy.
- ▲ Na ďalšom zasadnutí FR sa spracuje návrh krátkodobého plánu /na základe súčasných prevádzkových nákladov a príjmov farnosti/ a dlhodobého plánu.
- ▲ Bol predložený návrh, aby sa financie na výstavbu fary oddelili od prevádzkových nákladov a nákladov potrebných na chod farnosti.

2. PASTORAČNÝ ÚSEK

LITURGICKÁ SEKCIA

- ▲ Zabezpečenie dôstojného chodu bohoslužieb (kooperácia s kostolníkom).

UŽ VIEŠ PREČO?

1

V Biblii sa píše: Boh prebýva v neprístupnom svetle (porov. 1 Tim 6,16), a nie že on sám je tým svetlom. Tomu však protirečí záznam z knihy Zjavení (porov. Zjv 21,23), že „...žiari nad ním sláva Božia a jeho svetlom (lampou) je Baránok.“

Nepôjde o „teologicky fundovanú odpoveď“, ale skôr o poznámku:

Zmienení konflikt či protirečenie je dôsledkom fundamentalistického prístupu k biblickému textu. Nie je možné vytrhávať slová zo súvislosti a stavať ich proti sebe, bez toho aby sme brali do úvahy čo autor chcel zdieľať. Orientálne kultúry (medzi ktoré Semiti celkom určite patria) totiž často požívajú básnický kvetnatý spôsob vyjadrovania, ktorý nie je možné porov-

návať s našou pomerne priamejšou a triezvejšou rečou. Formulácia: „On jediný je nesmrteľný a prebýva v neprístupnom svetle; jeho nikto z ľudí nevidel a nemôže uvidieť...“ sa dá veľmi stručne vyjadriť takto: Boh je neviditeľný. Citujeme z Apokalypsy: „Toto mesto nepotrebuje ani slnko ani mesiac, aby malo svetlo: zažiarí nad ním sláva Božia a jeho svetlom je Baránok...“ Prirovnáva Krista ku svetlu čo nie je v jánovskej tradícii nič nové. Stačí si spomenúť na prólog Jánovho evanjelia (Jn 1). Čo chce autor povedať tým, že prirovnáva Ježiša ku svetlu? Ako je svetlo slnka potrebné pre náš život tu na zemi, tak poznanie Krista je dôležitou podmienkou pre dobrú orientáciu v živote: Svetlo—Kristus je príčinou života, radosti, poznania...

-Petr Šíkula-

Dobrá chuť!

RECEPTY STARÝCH MÁM

Zemiakové drapáky - slimáčky

Cesto: 700g zemiakov uvarených v šupe a postrúhaných na jemno, 300g polohrubej múky, soľ, olej

Postup: Zemiaky spracujeme s múkou a soľou. Z cesta vyformujeme 3 valčeky, rozvalkáme asi na hrúbku 2mm na doske na obdĺžniky. Potierame jeden za druhým olejom. Potom zrolujeme ako závin – bude tenký, z neho krájame asi centimeter hrubé slimáčky. Dáme ich do rozpáleného oleja a osmažíme z oboch strán do zlatožlta. Podávame s kečupom alebo akýmkoľvek zeleninovým šalátom. Slimáčky sa veľmi dobre rozmotávajú a jedia aj samotné.

Zemiakové dolky so syrom

Cesto: 30g rastlinného tuku, 2 žĺtky a sneh z 2 bielkov, 180g v šupe uvarených jemne postrúhaných zemiakov, 70g strúhaného syra (parmezán alebo iný aromatický), soľ

Postup: Tuk so žĺtkami a soľou zmiešame, pridáme syr a zemiaky. Hneď smažíme na rozpálenom oleji v panvici na dolky (so 4 menšími kruhovými priehlbňami) po oboch stranách kým nemajú peknú kôrku. Podávame so zeleninovým šalátom alebo len tak zapíjať ovocnou šťavou či kyslým mliekom.

kavým a úctivým spôsobom. Toto pekné spojenie jeho postoja voči ľuďom a jeho odvahy hovoriť pravdu ho robí majstrom duchovného sprevádzania.

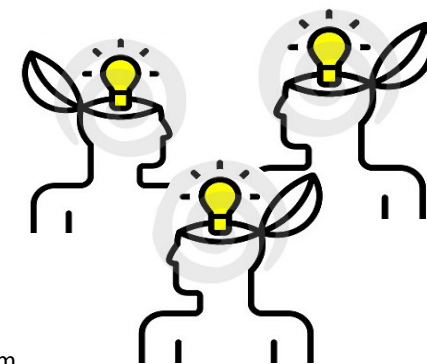
Útecha a požiadavka – presne v tomto poradí – sú vodiacími nitkami pre Ježišove stretávky s ľuďmi. A práve toto úžasné spojenie by aj nás malo viesť pri každom (poradenskom duchovnom) sprevádzaní iného človeka.

Konkrétne:

1. Je moja motivácia pre rozhovor, pre radenie druhému v poriadku? O čo mi tu vlastne ide? O moje právo presadiť si svoj názor, alebo túžim byť druhému človeku pomocou na ceste k riešeniu problému?
2. Je potrebné stretnúť na úrovni očí, nie jeden vyššie. Ja predsa nie som lepší než ten druhý, a to platí aj opačne.
3. Učiť sa načúvať. Nevidieť seba pri rozhovore príliš dôležito. Neinformovať nepretržite len o sebe.
4. Učiť sa mlčať. Niekedy sa nedá vôbec nič povedať – to si treba vziať k srdcu.
5. Nechať sa viesť Duchom Svätým a rozhovor viesť v postoji modlitby. (Počúvam a modlím sa zároveň.)
6. „Čo potrebuješ? Čo odo mňa očakávaš?“ S ujasnením tejto otázky naberie rozhovor konkrétnejší a zameranejší priebeh a neodbočíme inde.
7. „Ja som ja a ty si ty,“ popisuje primeraný vzťah jedného k druhému. Byť si dostatočne blízki, ale aj dosť vzdialení na to, aby sme obaja pochopili, že každý musí robiť vlastné rozhodnutia a ísť svojou vlastnou cestou. Alebo inak: problém druhého človeka nie je mojím problémom. A nepomôže asi nikomu, ak si z jeho problému spravím svoj vlastný. Absencia rozumného odstupu zničí vzťahy.
8. Kompetencia hľadajúceho radu. Vychádzam vždy z toho, že ten druhý nosí v sebe podstatné kompetencie na riešenie svojej témy. Je však možné, že momentálne len nemá prístup k týmto svojim kompetenciám. Tu mu snáď môžem pomôcť zosstriť zrak. Ale v žiadnom prípade ho nemusím vidieť iba ako stále slabého, stále potrebujúceho moju pomoc, ako toho, ktorý je bezo mňa neschopný života... Ak by som robil toto, prispieval by som svojím podielom k stabilizácii problematiky.
9. Smiem však môjho klienta vyzývať, podporovať, chrániť a konfrontovať. Konfrontácia je poukázaním na rozpor, na protirečenie, ktoré mi počas rozhovoru napadlo. Tieto upozornenia sú často pre dotyčného nápomocné.
10. Kompetencie pre účinné stretnutie, podporu druhého človeka sú útecha, vytvorenie priestoru, plač, napomenutie (potrebujeme ľudí, ktorí nám povedia pravdu, pokiaľ ich láska k pravde je zdravo motivovaná), modlitebný príhovor, zdieľanie viery, schopnosť vidieť veci z perspektívy môjho klienta, trpezlivosť a humor.

Stretnutie bude len vtedy dobré a pomocou pre neho, ak ho povediem tak, ako by som si ja sám želal, aby sa ku mne správali. A ešte čosi: **nie všetko, čo je pravda, musí povedať, ale všetko, čo poviem, musí byť pravda!**

-www.miriam.sk-

- ▲ Rozpisu služieb lektorov a ich oboznámenia s rozpisom.
- ▲ Príprava adorácií resp. programu na „Noc kostolov“.

- ▲ Lingvistického stretnutia.
- ▲ Riešenie kostolníckej služby.

SOCIÁLNA SEKCIA

- ▲ Vypracovanie sociálneho programu.
- ▲ Spolupráca s Červeným krížom a Obecným úradom.
- ▲ Zmapovanie ľudí v stave núdze. Triesť ich hodnotiť (osamelí ľudia, rodiny....).
- ▲ Premosť liturgiu so životom cez projekt „Poslovie Lásky“.
- ▲ Vytvoriť podmienky pre vstup do projektu SKCH „Adopcia na diaľku“.

MLADÍ

- ▲ Náplň bude predmetom individuálneho stretnutia.

RODINY

- ▲ Náplňou bude mobilizácia rodín, realizácia stretnutí, projektov, výsledkom čoho by mala byť „živá farnosť.“

STARŠÍ

- ▲ Navrhnuť činnosť starších s následnou realizáciou, napr. Literárny deň, Deň kávy resp. čaju (mladí budú objavovať akým čarom môže byť napr. obsluhovať starších), pozeranie filmov („Večer mediálnej kultúry“) púte a iné aktivity.

ÚDRŽBA BUDOV

- ▲ Upozorňovanie na nutné udržiavacie práce, pomoc pri zabezpečovaní ich realizácie.

UPRATOVANIE

- ▲ Prehodnotenie a úprava partií na upratovanie.

Na záver brat Matej poďakoval prítomným za aktívnu účasť, strávený čas a stretnutie ukončil modlitbou.

TICHO

Sviatočné dni prinášajú do cintorínov nádherný pokoj a priam nadpozemskú atmosféru. Zastavujeme sa pri hrobch, zapalujeme sviečky pozostalým, modlíme sa za ich duše. V spomienkach sa vraciame do života tých, ktorí už nie sú medzi nami. Citlivo listujeme v pamäti... S úprimnou vďaka pofúkame mozoľnaté ruky starostlivého otca... Pohládime vrásku obetavej mamky... Vrátime úsmev

sestre... Opätujeme bratovo objatie... Poďakujeme trpezlivému manželovi... Vzdáme úctu milujúcej manželke... Pobožkame čielko malého synčeka, či kučeravé vlásky malej princeznej... Utrieme si slzu z líca a obrátíme pohľad do neba, k Tomu, ktorý je LÁSKA sama. K Nebeskému Otcovi a pripomenieme si slová Ježiša Krista, ktorý preruší naše ticho slovami: „Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba; kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky.“

-pl-

NÁŠ HOŠŤ

Môžete sa nám predstaviť a povedať pár slov o tom, ako a kedy ste sa dostali do Jakutska?

Volám sa Ing. Juraj Kysel', narodil som sa pred 67 rokmi v Námestove. Tam som chodil do školy až po maturitu. Potom som odišiel študovať Vysokú školu poľnohospodársku do Nitry, ktorú som s vyznamenaním skončil v roku 1967. Počas tohto obdobia som sa spoznal so Saleziánmi a vstúpil som do tej rehole.

V čase štúdia som absolvoval noviciát a po zložení prvých sľubov som vstúpil do rehole Saleziánov. Na to som rok pracoval a rok bol na vojenskej základnej službe. Po jej skončení som vstúpil do kňazského seminára v Bratislave a po jeho absolvovaní som bol vysvätený na kňaza za Spišskú diecézu. V tejto diecéze som pracoval ako kaplán 2 roky v Trstenej na Orave a potom ako správca farnosti v Kňažej pri Dolnom Kubíne až do roku

1992 a od 1. júna 1992 som odišiel na misie do Ruska do Republiky Sacha - Jakutia. Tam som bol až do 1. júla 1997. S otcom biskupom Jozefom Werthom z Novosibirsku som uzavrel zmluvu o 5 ročnom pobyte.

V čom spočívala Vaša práca v Jakutsku?

Moja práca v Jakutsku spočívala v tom, že som bol prvým farárom tohto rozsiahleho územia pre rímskokatolíkov žijúcich na ňom. Územie Republiky Sacha - Jakutia je také veľké, že by sme mohli až 70-krát naň položiť územie Slovenska, ale obyvateľov mala táto republika len 1 300 000. V miestnom Lyceu som učil Etiku. Navštevoval som nemocnicu a školu číslo 2, kde ma prijala pani učiteľka Oľga. Deťom som tam hovoril o Biblii. Oni spolu s ňou a za mojej prítomnosti nacvičovali vianočné a veľkonočné scény pre obyvateľov mesta Aldan. Raz nacvičili aj divadielko o Don Boscovi. Iná pani učiteľka, Tatiana, ktorá pôsobila na hudobnej škole, k týmto divadlám nacvičila spevy. Mimo toho som katechizoval tých čo sa pripravovali na prijatie sviatosti a ako kňaz som slúžil sväte omše a kázal.

Čo najviac trápí mladých ľudí?

Mladých ľudí trápia rôzne veci, ale hlavne to, aby sa v živote vedeli uplatniť, naučili sa pracovať a stretli dobrých ľudí, s ktorými sa dá vychádzať. Na životnej ceste stoja mnohé prekážky, ktoré ovplyvňujú ich život a tie ich lákajú a zvädzajú. Vedieť sa vyznať v tlačencí života je veľmi dôležité tak v Rusku, ako aj tu doma. Apoštol nám hovorí „všetko skúmajte a toho čo je dobré, toho sa držte“.

Pociťovali ste pri svojej práci nejaký rozdiel medzi ľuďmi v meste a na vidieku?

Jediný rozdiel bol v tom, že s tými čo

ti a úspechu. Adventný veniec vzdáva hold tomu, ktorý je očakávaný, a ktorý zároveň prichádza ako víťaz, ako kráľ a osloboditeľ. Tvar venca je symbolický. Je okrúhly. Nemá začiatok a ani koniec. Presne tak ako Boh. Je zelený. Jeho farba symbolizuje nádej. Prebúdzajúci život. Keď sa prebúdzá život v prírode, zelená je všade. Príroda ňou priam dýcha. Aj pre človeka to znamená prebúdzanie sa k novému životu, vďaka Ježišovi Kristovi. Každá nedeľa v období adventu má aj svoj

špecifický liturgický význam. Prvá nabáda na bedlivosť, druhá je v znamení pokánia, tretia sa nesie v znamení radosti. Štvrtá hovorí o udalostiach bezprostredne pred narodením Ježiška.

Vám všetkým prajem radostný a požehnaný advent, aby po jeho skončení bola ešte väčšia radosť zo stretnutia s narodeným Kristom.

-Tereza Sobotová-

Chceš pomôcť?

POMÁHANIE V HÁKLIVÝCH SITUÁCIÁCH

Ako sa správne zachovať a čo hovoriť, keď ...

Ako mám pristupovať k človeku, ktorý sa zjavne preráta alebo nevie ísť vo svojom probléme ďalej?

V ťažkých situáciách, kde je potrebné urobiť rozhodnutie, vždy platí, že treba uniesť určité základné napätie medzi dvoma pólmi: mojou etickou povinnosťou nabádajúcou ma konkrétne pomenovať veci ako správne či nesprávne a nevyhnutnosťou ponechať otvorenosť pre hľadajúceho sám si pomenovať veci, nech je výsledok akýkoľvek. Keď sprevádzam ľudí, ktorí sa dostali do núdze, vždy si stojím za svojím názorom, biblickým

presvedčením a mojou morálkou. Musím však tiež akceptovať, že môj klient koná samostatne a je zodpovedný sám za seba, aj keď úplne ináč, ako by sa to mne páčilo. Toto napätie sa nedá zrušiť, treba ho vlastne vytvoriť. A ako?

Orientujem sa podľa Ježišovho príkladu. On nikdy nerobil tajnosti zo svojho postoja ani morálky. Napriek tomu sa približoval k ľuďom svojich čias tým istým otvoreným, lás-

ADVENT

Keď sa na adventnom venci zapáli prvá sviečka, deti sa začnú tešiť. Veľmi dobre vedia, že nepotrvá dlho a o necelé štyri týždne prídu Vianoce. Od teraz sa každú nedeľu pred Vianocami zapáli ďalšia sviečka. Tak to všetci poznáme. V čom spočíva čaro adventného času...?

Od prvého okamihu, ako sa narodí človek na tento svet, sme v neustálom očakávaní. Alebo ešte skôr. Od chvíle počatia nového človeka. Očakávanie, či to bude chlapec alebo dievča. Keď sa narodí, čo z neho bude. Keď vyštudujeme, očakávame, čo ďalej. Založenie nového spoločenstva muža a ženy, manželstvo, neskôr rodina, aká bude, čo bude. Žijeme zo dňa na deň v očakávaní. Aký bude nový deň, ako to bude ďalej v spoločnosti... To je istá nádej človeka, ktorá je neustále súčasťou jeho života. Stále na niečo čakáme. Školák na to, ako dopadne písomka v škole, vysokoškolák na to, ako sa mu podarí skúška. Podnikateľ v očakávaní dobrých pracovných výsledkov. Športovec žije v túžbe

dobrého výkonu. Lekár v tom, že vráti zdravie alebo zachráni život. Každý na niečo čakáme. A určite nie na zlo, ale vždy je v nás túžba očakávať niečo dobré. Advent je presne to isté. Očakávanie na to najväčšie dobro, aké môže byť v tomto svete. Očakávanie na to, čo Boh prisľúbil - na prisľúbeného Mesiáša.

Adventná doba pre nás veriacich nie je našťastie len časom nákupnej ho-

rúčky. Má predovšetkým svoj duchovný obsah. Vyzýva nás k stretnutiu s Kristom v našom každodennom živote a pripravuje nás na jeho slávny druhý príchod, ktorý túžobne očakávame. V prvom rade sa pripravujeme na slávenie Vianoc na tajomstvo vtelenia. Chválime Boha, ktorý tak miloval svet, že nám poslal svojho Syna. V adventnom období je veľa symbol, cez ktoré Boh chce aby sme pochopili čaro adventu. Je to predovšetkým adventný veniec a sviece, ktoré sa na ňom postupne zapalujú a rozsvetujú. Pribúdanie svetla počas adventu, v každu adventnú nedeľu o jednu sviecu viac, symbolizuje približujúce sa Svetlo, Ježiša Krista, ktoré napokon zažiarilo naplno v betlehemskej noci. Takisto je aj vyjadrením toho, že Božie kráľovstvo vzrastá pomaly ale isto. Adventný veniec je aj symbolom začiatku cirkevného roka a zdobí naše kostoly i príbytky a má čestné miesto.

Veniec je od nepamäti symbolom víťazstva a kráľovskej dôstojnosti. Aj Biblia hovorí o venci ako o prejave úcty, rados-

bývali v meste som sa mohol častejšie stretať aj mimo nášho domu a svätej omše a s tými čo boli na vidieku som musel cestovať alebo niektorí z bratov čo tam bol so mnou. Mestský obyvatelia mali väčšie možnosti práce a kultúrneho vyžitia. Mestský obyvatelia mali aj iné ubytovanie a vyhrievanie domov (ústredné kúrenie). Vidiecki obyvatelia kúrili len drevom. Iné rozdiely neboli.

Cítili ste sa počas svojej pastorácie ďaleko od Slovenska podporu svojich rodákov?

Podpora rodákov bola citeľná a posielali nám balíky, v ktorých sme dostávali veci čo sme potrebovali. Toho roku oslávi v Banskej Bystrici organizácia laikov na podporu misionárov už 20 rokov svojej činnosti. Na jej čele stojí obetavá žena Evka Boháčiková. Táto organizácia riadi kluby po Slovensku, ktoré pomáhajú misiám. Je schválená na ministerstve vnútra SR. Jeden člen nám

priniesol zo Slovenska vlakom stany a karimatky pre letný detský tábor. Cesta vlakom zo Slovenska mu trvala 1 týždeň.

Na chvíľu strávené v Jakutsku sa určite nedá ľahko zabudnúť. Bolo pre Vás lúčenie ťažké?

Iste, zabudnúť sa nedá. Veľmi pekné chvíle sa prežívajú po svätej omši na agapé. Na budúci rok budeme 18. marca oslavovať už 20 rokov od začatia tejto misie. Provinciál našej rehole ma vyzval, aby som sa zúčastnil v Jakutsku na tomto podujatí. A tak hoci bolo lúčenie bolestivé, bude to už drahý návrat na túto misiu. Prvý bol pri 10 výročí. Snažím sa, aby som rusky nezabudol.

Ďakujeme za Vašu ochotu a prajeme Vám, aby radosť, ktorú Vám Boh dáva, ste vedeli šíriť všade tam kde budete.

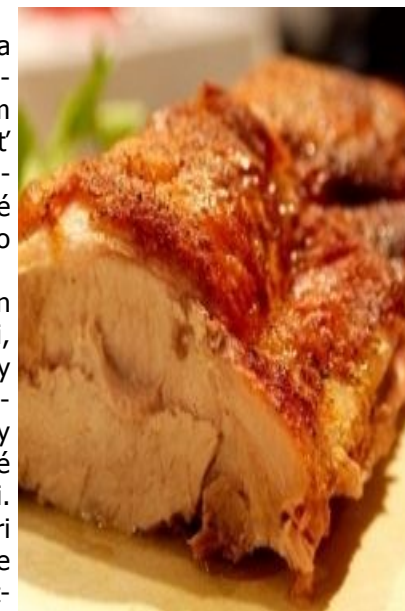
-jezo-

...čítanie na pokračovanie /1/.....

Božia marináda

Pred niekoľkými rokmi som v lete bola na návšteve u svojich priateľov v Denveri. Na večeru mi ponúkli steak. Steaky vlastne nemám rada, nechutia mi, ale rozhodla som sa zjesť aspoň kúsok – a moje chuťové poháriky zaplesali. Mäso bolo vynikajúce – krehké, lahodné na chuť. A tajomstvo, ako sa ukázalo, tkvelo v marináde.

Tajomstvo úspešného zvládania zmien v scenári nášho života je, ako sme si ukázali, nežiadať Boha, aby vyslyšal naše modlitby a vyhovel nám podľa našich predstáv, ale naučiť sa hládiet' na svoj život očami viery a srdcom plným nádeje (a trpezlivosti), ktoré nám hovoria: „Boh je dobrý... v každej chvíli. Boh pracuje... v každej chvíli. Boh stojí pri nás... v každej chvíli.“ Inak povedané, musíme si neustále pripomínať, že Boh vo svojich skut-

koch neustáva, aj keď všetko svedčí o opaku a jeho plán je nášmu ľudskému zraku neviditeľný. A podobne si musíme pamätať, že vnútorná bolesť nás v našej krehkosti nemá zlomiť – má očistiť požehnania, ktorými sme obdarení, aby sme mohli dostať ďalšie.

Preto som kontext nášho každodenného života pomenovala „Božou marinádou“, v ktorej sa kúpe naše srdce. Je to niečo, v čom sa meníme aj bez vlastného pričinenia. Žiadny steak si nepomyslí: „Ach, to je ale drina – vyseďať v tejto marináde.“ Nie, mäsko si pekne hovie a nechá marinádu, nech si s ním urobí svoje divy.

V dobrej marináde mäso zjemnie, stáva sa krehkým. A rovnaký cieľ má aj Božia marináda – má zjemniť naše srdce, zmäkčiť tuhé vlákna, aby sme vo chvíľach, keď sa život nevyvíja podľa našich predstáv a my sa cítime zranené, svoje srdce nezatvrdili, ale otvorili ho láske Boha a našich blížnych.

Nelipnúť

Čo je najdôležitejšou prísadou Božej marinády? Naučiť sa nelipnúť: nechať svoje srdce v Božej marináde, aby sa zmäkčili húževnaté, tuhé vlákna, ktoré nás pripútavajú k veciam a ľuďom. Lipnutie na niečom býva príčinou, že sa nám srdce zatvrdí a vzpiera sa Bohu.

Je istý svätec, ktorý zažil vo svojom živote toľko nespravodlivosti, že ho to mohlo zvieť, aby vybral svoje srdce z Božej marinády a nechal ho zatvrdnúť. Tohto svätca jeho vlastní spolubratia z rádu karmelitánov uniesli, uvrhli do väzenia a nechali vyhladovať takmer na smrť. Reč je o svätom Jánovi z Križa. Iain Matthews, autor vynikajúcej knihy o Jánovi z Križa, nazvanej *Impact of God (Pôsobenie Boha)*, vysvetľuje, že svätý Ján chápe nelipnutie (on ho volá *nada* – nič) ako istý druh „vyprázdnenia“. Boh musí vytvoriť v našom vnútri prázdny priestor, aby ho mohol zaplniť sebou. V duchovnom živote, ako hovorí Iain Matthews, nie je kľúčové slovo „úspech“, ale „priestor“. Ľuďom západnej kultúry sa to nepočúva dobre, lebo my svoju spiritualitu meriame tým, čo sme dosiahli, tým, koľko vecí môžeme „odfajknúť“ na duchovnom zozname. Ján z Križa však učí, že duchovný vývin sa nemeria počtom prejdenných krokov, ale veľkosťou priestoru, ktorý vo svojom vnútri prenecháme Bohu. Boh je veľký. Potrebuje veľa miesta, aby v nás mohol prebývať. V *Jánovom evanjeliu* sa hovorí: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok“ (14, 23).

Pamätáte si tento vtip? „Kam si môže sadnúť dvojtonový slon?“ Odpoveď: „Všade, kde sa mu zapáči.“ A tu je jeho duchovná verzia: „Koľko miesta zaberá v našom vnútri Boh?“ Odpoveď: „Toľko, koľko mu urobíme.“

Katrina J. Zeno – nezávislá spisovateľka, autorka mnohých článkov a kníh, ktoré sa v Amerike stali bestsellermi. Katrina je jednou zo svetových prednášateľov na medzinárodných konferenciách na tému Teológia tela Jána Pavla II., z ktorej získala bakalársky titul v odbore Teológia na Františkánskej univerzite v USA.

-www.smn.sk-

protestuje iba proti bezduchosti, proti snahám vtĺcť žiakom čo najviac vedomostí bez ohľadu na ich osobnosti. Nikoho neprekvapuje fakt, že jeden pri obede zje viac ako druhý a preto, nikto nenúti jesť všetkých rovnaké množstvo. Pri vyučovaní však túto zákonitosť nerešpektujeme. Sme presvedčení, že keď všetci budú prijímať rovnaké množstvo vedomostí, zo všetkých sa stanú výborní žiaci. Výsledok úspech podmieňujeme dobrou pamäťou a schopnosťou bifľovať sa. To, ako bude žiak schopný využiť získané vedomosti, to veľakrát už nikoho nezaujíma.

Aká je teda úloha dnešnej školy? Naučiť deti čítať, písať, počítať a dať im základné poznatky o prírode? Ale podobné ciele mala škola už na konci 18. storočia, keď bola zavedená povinná školská dochádzka detí od šesť do dvanásť rokov. Už vtedy bolo vyučovanie bezplatné a neprítomnosť v škole sa trestala. Podozrievam, že pohnútky zavedenia povinnej školskej dochádzky neboli až tak čnostné. Dať akési vzdelanie každému si vynútili potreby armády a rozvoj manufaktúr. Hneď po vzniku povinného vyučovania sa školstvo začalo zneužívať na potlačovanie menšinových národností a náboženského cítenia (napr. germanizácia a u nás silná maďarizácia).

Z uvedeného je zrejmé, že aj napriek obrovským zmenám v oblasti poznávania sa súčasný školský systém, ako celok priveľmi nezmenil. Pre zaujímavosť uvediem v skutočnosti názory o výchove detí z 15. storočia:

„Keď sú deti zlé, neposlušné treba ich trestať. Zvlášť vtedy, keď sa učia klamať a krahnúť. Pri trestaní treba aj vedieť držať mieru. Treba tak trestať, aby bolo

pri palici aj jablko. Áno, netreba deťom nič prehliadnuť, treba ich trestať, ale nutne im aj lásku dokazovať, ako hovorí sv. apoštol Pavol v liste Korinťanom (3,21). „Otcovia nedráždite svoje deti, aby nezmalomyselne! A vy otcovia nedráždite svoje deti k hnevu, ale vychovávajú ich prísne a napomínajte ich v Pánovi (Efez 6,4).“ *Palica sama o sebe neosoží a samotný koláč tiež môže veľa zlého zapríčiniť. Rodičia by mali vedieť, že konajú lepšiu službu Bohu, kresťanstvu a najmä sebe samým a tiež svojim deťom vtedy, keď svoje deti svedomito vychovávajú. Manželia by mali považovať svoje deti za poklad, ktorý podľa Božej vôle majú úzkostlivo strážiť, aby sa neskazili a neodcudzili. Rodičia nech dajú iba dobrý príklad svojim deťom. Inak si zaslúžia peкло na vlastných deťoch.“*

Táto predstava o výchove je stará 500 rokov. Pripúšťam, že na nás – ľudí 21. storočia – môže pôsobiť až nezvyklo prísne. V podstatnej časti je aktuálna až dodnes: Vyučovať neznamena iba obohacovať myseľ detí, ale aj vychovávať a formovať osobnosti.

Spýtali sa raz istého otca ako pripravuje svojho syna na život. „Chcem z nehorobiť dobrého človeka.“ Odpoveď bola jednoduchá, ale veľavravná. Aký by mal byť teda dobrý človek? Čestný, úprimný, pracovitý, statočný, charakterný, skromný, pravdivý, bohabojný? Vidíme, že vychovávať dobrého človeka nie je až také jednoduché. Je to veľmi náročné, komplikované..., ale krásne. Oplatí sa.

-J. Vančo-

aj výber profesií alebo voľba povolania. Sú prípady, že už v útlom detstve pri rôznych hrách, dieťa prejavuje neobyčajné nadanie k spevu, k poézii alebo k matematike. Ale často vyhranený talent pre niečo sa vyskytuje zriedka. Neeexistuje žiadny prístroj, ktorý by spoľahlivo roztriedil deti podľa ich schopností. Táto povinnosť spočíva vo veľkej miere na rodičoch, na škole a na okolitej spoločnosti, a hlavne vo vzájomnej spolupráci týchto zložiek. Veľakrát aj rodičia, ktorí sú nezaujatí a kritickí k vlastným deťom (a tých je málo) majú veľké ťažkosti určiť budúce povolanie ich dieťaťa. Príčin je viac. Najčastejšie je to spôsobené nedostatkom pedagogických skúseností a citu, neznalosťou s tým súvisiacim okruhom problémov alebo pre prílišnou zamestnanosťou. To spôsobuje, že je veľmi ťažko preniknúť do zložitého duševného sveta dieťaťa.

Nazdávam sa, že v tomto uponáhľanom svete má azda učiteľ v škole najviac možností rozvíjať schopnosti dieťaťa. Nakoniec je to podstata jeho činnosti.

Aj keď som sa v úvode môjho príspevku zmienil o tisícach rokov existencie rozumovo vyspelého človeka, treba si uvedomiť, že dieťa je po narodení viac rokov neschopné samostatne prežiť a je úplne závislé od svojej matky. Malé kačiatko je takmer po vyliahnutí schopné plávať, hľadať si potravu a prežiť. Teliatko antilopy sa po troch, štyroch minútach postaví na nohy a v behu nasleduje svoju matku a prežije. Skoro všetky zvieratá sú počas jednej ročnej sezóny schopné samostatnej existencie, iba človek sa narodí neschopný samostatného života viac rokov. Proces vývoja každého dieťaťa začína vždy od nuly. Dieťa zdedí

po svojich rodičoch len schopnosti prijímať poznatky, učiť sa, ale nemá žiadne inštinkty, ktoré by mu umožňovali samostatne prežiť v útlej mladosti. Bez ochrany rodičov a spoločnosti by zahynulo.

Na Slovensku každý rok nastupuje do školy niekoľko tisíc prvákov. Mnohí z nich sa všeličomu naučili už doma alebo v škôlke. Tešia sa na nových kamarátov, na pani učiteľku, na novoty zo školy. Pravdaže niektorých už starší súrodenci informovali, že škola je veľká otrava a nuda, že už nebudú žiadne hry, ale iba povinnosti. Pochopiteľne, že väčšina z nich sa naozaj chce učiť a tešia sa na školu. Deti v útlom veku majú plno otázok. Veľakrát „bombardujú“ svojich rodičov otázkami „prečo?“, ale u mnohých tá prirodzená túžba po poznaní ochladne už za pár týždňov v škole. Dokonca niektorí začnú odmietať chodiť do školy. Veľmi nebezpečné je zníženie alebo až strata motivácie k učeniu. Vzdelávanie je v nebezpečí, že sa degraduje len na zber dobrých znáмок a neskôr len na získanie „papierov“ o akejsi kvalifikácii pre budúceho zamestnávateľa.

Čítal som o istom sochárovi, ktorý prišiel do kameňolomu a obzeral si zdánlivo podobné balvany skál. Na otázku prečo si preberá v tých balvanoch odpovedal: „Chcem zhotoviť sochu muža, ja ho v tom balvane musím vidieť. Potom jednoducho osekám všetko čo tam nepatrí a socha muža je hotová.“ Takto nejako si predstavujem formovanie dieťaťa rodičmi a pedagógmi od začiatku. Myslím si, že sú takí čo dokážu nájsť, vidieť alebo aspoň vytvoriť podmienky pre rozvoj talentu. Zvlášť nadaných žiakov poznať podľa toho, že zvyčajne nie sú spokojní s úrovňou vyučovania. Talent sa nebúri proti škole,

Š K O L A T I C H A

LITÁNIE POKORY

Ježiš, tichý a pokorný srdcom, vyslyš ma.
Od túžby, aby si ma vážili, oslobod' ma, Ježiš.
Od túžby, aby som bol vyvyšovaný, oslobod' ma, Ježiš.
Od túžby, aby som bol ctený a chválený, oslobod' ma, Ježiš.
Od túžby, aby som bol uprednostňovaný, oslobod' ma, Ježiš.
Od túžby, aby ma všetci prijímali, oslobod' ma, Ježiš.
Od strachu, že mnou budú opovrhovať, oslobod' ma, Ježiš.
Od strachu, že upadnem do zabudnutia, oslobod' ma, Ježiš.
Od strachu z neúspechu, oslobod' ma, Ježiš.
Od strachu, že budem ponížený, oslobod' ma, Ježiš.
Od strachu, že nebudem prijatý, oslobod' ma, Ježiš.

Keď iní majú viac úspechu ako ja, daj mi milosť prijať to v pokoji, Ježiš.

Keď sú iní viac prijímaní ako ja, daj mi milosť prijať to v pokoji, Ježiš.

Keď sú iní viac milovaní ako ja, daj mi milosť prijať to v pokoji, Ježiš.

Keď sú iní uprednostňovaní pred mnou, daj mi milosť prijať to v pokoji, Ježiš. Amen.

-Kardínal Merry del Val-

PÚŤ AKO OÁZA NA CESTE ŽIVOTOM

Niektorí z našej farnosti začiatkom októbra navštívili Svätú zem so sprievodcom dp. Mariánom Ondrejkom, iní zas s dp. Petrom Valentom.

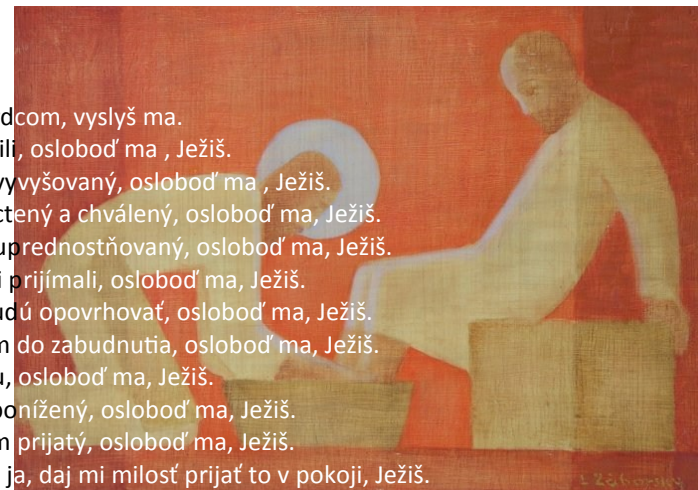
Každý kresťan má asi túžbu, sen vidieť i byť na miestach kde sa narodil, žil i zomrel Pán Ježiš. Nám sa ten sen splnil a tak začiatkom októbra sme sa vydali na púť po miestach Starého i Nového zákona. Na našej púti sme toho skutočne prešli veľa a za krátky čas. Na miestach sme si ani nedokázali všetko uvedomovať. Časom spoznáваме, čo nám púť dala. Napríklad čítanie Sv. písma je už iné, zvlášť keď sa číta o udalostiach, ktoré sa uskutočnili na miestach, ktoré už poznáme a na ktorých sme boli. Preto „navštíviť Svätú zem odporúčame všetkým, ktorí túžia vidieť a zažiť...“ Po príchode domov nám ľudia kládli veľa otázok, najčastejšia bola, aký bol najsilnejší zážitok pre nás vo Svätej zemi. O tom čo bol pre nás najsilnejší zážitok, čo nás najviac

oslovilo alebo dotklo sa hovoriť nedá, lebo tie najsilnejšie, najemotívnejšie zážitky máme vo svojom srdci a dokážeme ich len precítiť, jednoducho treba TO ZAŽIŤ. Iste, že zážitkov máme veľa, ale keby sme chceli o všetkom prežitom popísať, nevmetilo by sa to ani do novín, lebo je toho toľko. My to všetko máme v špeciálnom zošite, ktorý sme dostali na začiatku púte a vpisovali sme si doňho udalosti každého dňa a spolu s fotkami, osobnými postrehmi či citátmi z Biblie sme si vytvorili cennú pamiatku.

Vedeli ste, že...

... Jericho sa nachádza cca 300 metrov pod úrovňou svetových oceánov a Jeruzalem cca 800 metrov nad morom?

... cesta z Jericha do Jeruzalema vedie cez púšť do Betánie, kde býval Lazár so svojimi sestrami, ktorých mal Pán Ježiš osobitne rád, a z Betánie opäť cez púšť do Betfage blízko Olivovej hory?

možnosť vycestovať za hranice.

Koľko miest a koľko kontinentov ste prešli, alebo v koľkých ste už robili sprievodcu?

Sú farnosti, ktoré radi putujú a spoznávajú premodlené, alebo zázračné miesta. Dal som tú možnosť aj tým mojim a preto sme každý rok naplánovali nejaké nové pútnické miesto a osobne ho navštívili. V tých začiatkoch sme prichádzali len na miesta tu v Európe.

... Pán Ježiš chodil so svojimi učeníkmi často cez Getsemanskú záhradu keď prichádzal do Jeruzalemského chrámu?

... krížová cesta vedie cez trhovisko?

... dom Panny Márie a svätého Jozefa boli od seba vzdialené len niekoľko desiatok metrov?

Na prehĺbenie našich informácií vám povie viac rozhovor s dp. Petrom Valentom, ktorý nám odpovedal na naše otázky. Položili sme mu ich v súvislosti so sprevádzaním pútnikov po Svätej zemi.

Predstavíte sa nám?

Keď človek píše niekomu list, tak dáva titul, prípadne hodnosť alebo konkrétne určenie. V tomto prípade to mám omnoho ťažšie, lebo každý z Vás, čo budete tieto riadky čítať - sme voči sebe tak povediac anonymní. A preto niečo aspoň o mne. Pochádzam od Zlatých Moraviec a kňazom som sa stal v r.1984. Nebolo to ľahké obdobie, lebo vtedy nás štát pokladal za svojich nepriateľov. S týmto vedomím sme aj všetci vtedy študovali. Prišli prvé kaplánske miesta, potom vojenčina a obdobia, kedy som sa už stal správcom farnosti. to už bolo obdobie po revolúcii a okrem pastorácie každodennej som ľuďom ponúkol aj

Prichádzal som do nich aj ja sám ako pútnik a využíval sprievodcovský servis na to povolaných ľudí.

Otec Peter, mohli by ste nám priblížiť svoju cestu k sprevádzaniu pútnikov v krajine, kde sa uskutočnilo naše vykúpenie?

Do programu púti prišlo aj niekoľko ciest do Izraela. To dalo neskôr podnet k tomu že vedenie cestovky tlačilo na mňa, aby som začal spoluprácu aj s inými pútnikmi. Bol to veľmi tvrdý boj. Musím sa priznať, že som sa toho obával, či to dokážem? Mal som veľmi veľa výhovoriek a stále som to odkladal. Trvalo to celé tri roky! Tento -hlavne môj vnútorný boj- nakoniec v r.2008 vyústil k dnešnej realite, že som sa stal duchovným sprievodcom pre pútnikov vo sv. zemi.

Aký je Váš vzťah k Svätej Zemi?

Môj vzťah k Sv. zemi vychádza zo slov arcibiskupa Róberta Bezáka, ktorý keď ma poveril touto službou, povedal: „Som rád, že robíš túto prácu, lebo môžeš ľuďom priblížiť Ježiša Krista priamo v zemi, ktorú si on sám vybral pre uskutočnenie našej spásy.“ Preto aj keď ľuďom nemôžem ukázať autentické miesta, alebo ulice, ktorými Ježiš kráčal -

Cirkev naozaj musí stáť pokorne pred vlastnými dejinami, ale na druhej strane je kvôli historickej objektívite dôležité povedať i to, že za mnohými chybami Cirkvi treba vidieť neúnosný tlak a snahu svetskej moci ovládnuť ju. Ak sa v minulosti katolícka cirkev dopustila chýb, často to bolo spôsobené práve tým, že sa svetská moc plietla a zasahovala do cirkevných vecí. Mocní vtedajšieho sveta si často uzurpovali právo obsadzovať cirkevné úrady svojimi ľuďmi (často nehodnými). Vyskytovali sa dokonca aj prípady obmedzovania osobnej slobody a snahy zmeniť sídlo pápeža. Známe je heslo „Cuius regio, eius religio“ („Koho je územie, toho je aj náboženstvo“), ktoré majiteľ panstva nútil svojich poddaných vyznávať také náboženstvo, ktoré vyznával on sám. Vďaka Bohu, ten čas je dávno za nami a my sme

prešli odvtedy veľký kus cesty...

Kresťanstvo nikoho nenúti veriť. Nikto nie je nútený prijať jeho posolstvo. Pretože človek môže veriť len dobrovoľne. Násilie vyvoláva iba pocit odporu a strachu, ale nie vieru. Kresťania si to uvedomujú a preto uprednostňujú metódu presvedčovania a svedectva. Historicky sa správnosť tejto formy odovzdávania viery potvrdila a potvrdzuje i dnes.

Kresťanstvo nie je politickým názorom, ktorého prijatím sa veriaci musí vzdať svojho politického presvedčenia. Kresťanstvo treba chápať ako kráľovstvo pravdy, života, spravodlivosti, lásky a mieru. Pán Ježiš Kristus síce povedal, že jeho „kráľovstvo nie je z tohto sveta(Jn 18,36)“, ale má sa v tomto svete realizovať.

-J. Vančo-

Niekoľko slov o výchove detí

Je to temer neuveriteľné, ale vedecké výskumy osudov ľudstva ukázali, že viac ako 50 tisíc rokov žijú na našej planéte ľudské bytosti obdarené rozumom. Znamená to, že už vtedy *tu žili* ľudia, ktorí mohli robiť také veci, *čo nás ešte aj dnes* privádzajú k úžasu. Mohli by riadiť kozmické lode, riešiť komplikované matematické problémy... pokiaľ by mali k tomu príležitosť. Je dokázané, že viac ako 99% z úhrnu ľudských schopností človek nevyužije. Dokonca aj v dnešnej dobe sa niektorým vzdelaným ľuďom, *hoci* pracujú ako „roboti“, vyskytne také šťastie, že sa im podarí možno len raz alebo dvakrát za obdobie ich života využiť veľké a hlboko v nich ukryté možnosti svojho intelektu.

V 20. a 21. storočí rozhlasu, televízie, výpočtovej techniky, kybernetiky..., sa nevídane rozšírili možnosti človeka, ako si nájsť

svoje miesto v živote. Počas úžasného rozvoja vedy a techniky vznikli stovky nových profesií, ktoré predtým vôbec neexistovali. Štatisticky ukazujú, že za posledných 10 rokov vzniklo na našej Zemi viac ako tisíc nových povolání. V súčasnej dobe vo vyspelých štátoch už existuje viac ako 30 tisíc profesií. Pravdaže dnes ani pre človeka obdareného veľkými životnými skúsenosťami nie je jednoduché nájsť si to najlepšie zaradenie do pracovného procesu.

Niektorí ľudia menia zamestnanie bez akýkoľvek zábran, iní, ale dlho cítia následky nesprávneho výberu svojho zamestnania. Omyly pri výbere zamestnania a s tým spojené hmotné straty hlavne u mladých, vyvolávajú nespokojnosť, ba aj nedôveru vo svoje schopnosti. Tým, že vedecko-technická revolúcia rozšírila možnosti pracovnej činnosti, skomplikoval sa

Slovom DEMOKRACIA (z gréckeho *demos* – ľud, *kratos* – vláda, moc, ľudovláda) vyjadrujeme politické zriadenie, pri ktorom moc a zodpovednosť náleží väčšine a menšina sa jej podriadi. Podstatné znaky, ktorými sa demokracia vyznačuje sú: zaručenie právnej schopnosti zúčastniť sa výkonu verejnej moci, sloboda politického presvedčenia a sloboda združovania. Keď štátna moc prestáva uznávať alebo popiera tieto práva, tento štát už nie je demokratický. O demokracii a kresťanstve som začal uvažovať v súvislosti s vyhlásením volieb do Farskej rady (ďalej len FR). Voľba do FR sa realizovala na podnet nášho vdp. farára dôsledne, celkom ako učebnicový príklad demokratických volieb.

Určili sa volebné pravidlá a farníci si navrhli z pomedzi seba podľa svojich predstáv do ekonomického a pastoračného úseku FR svojich zástupcov. Podľa počtu získaných hlasov sa stanovilo poradie jednotlivých volebných osobností. Kandidát, ktorý získal najväčší počet hlasov sa považoval za zvoleného. V prípade, že z nejakých dôvodov svoju funkciu neprijal, postúpil na jeho miesto kandidát druhý v poradí. Pri voľbách do FR sa nerobila žiadna predvolebná kampaň. Kandidáti nemuseli svojim voličom nič sľubovať ani klamať. Hlasy sa nekupovali. Ľudia nekandidovali preto, aby získali nejaké výhody pre seba, svojich blízkych, pre svoju ulicu a pod. Nežiadali žiadnu imunitu. Ich činy budú rovnakým metrom hodnotené

pred Pánom Bohom, či sú vo funkcii alebo už nie. Pravdaže môžu a budú mať výhody a to, že môžu svojou zmysluplnou prácou vo FR robiť podľa hesla: „Omnia ad maiorem Dei gloriam - Všetko na väčšiu slávu Božiu.“

Veľakrát som počul v našich médiách, že medzi demokraciou a kresťanstvom existuje neprekonateľný rozpor. Demokracia je podľa mnohých vládou slobody myslenia a aj konania. A to je v kresťanstve nemožné, lebo má vraj dogmatický charakter. Pravdy, ktoré hlása nepripúšťajú žiadnu diskusiu. Treba im len slepo veriť a rozhodne podľa nich žiť. Kňazi vraj

rozhodujú o všetkom a vo všetkom. Prikazujú nielen to čo si máte myslieť o Božích tajomstvách, ale aj o živote, o politike, o hospodárstve atď.

Metódy, ktoré vraj katolícka cirkev používa jej zaistili obrovskú moc nad veriacimi a cirkev ju aj využíva. Naši nepravdárni hovoria často o chybách, krivdách, inkvizícii atď. Nemôžeme prepočítať tento kritický hlas a ani ho zmietnuť zo stola ako neopodstatnený a zaujatý. Pápež Ján Pavol II. sa na prelome tisícročí (a nie iba vtedy) s veľkou dávkou pokory ospravedlnil svetu za to, že sme my, kresťania, veľakrát v histórii zlyhali. Že sme nie vždy dôsledne a zodpovedne niesli dejinami ideál ČLOVEKA, ktorý nám ukázal Boh v Ježišovi Kristovi. Že nám svetlo ideálu haslo v rukách i v srdci... Že sme jeho priesvitnosť a čistotu zakalili vlastnou ľudskou nedostatočnosťou a slabosťami. Na jednej strane

som rád a vidím to na nich, že sa spolu tešíme z každého navštíveného miesta, ktoré dýcha danou históriou z dejín spásy.

Máte tu nejaké zvlášť obľúbené miesto?

Tých obľúbených miest je veľa. Ak mám však povedať to naj - tak pre mňa je to Hora blahoslavenstiev. Toto miesto dnes spravujú rehoľné sestričky a dokázali ho dať do neuveriteľnej krásy. Dnes tam už postavili aj exercičný dom a mojím vnútorným želaním je, aby som tam raz mohol aj ja sám absolvovať duchovné cvičenia.

Ste kňaz - vidíte duchovné prežívanie jednotlivých pútnikov... Obohacuje to ešte viac duchovne aj Vás?

Každý kňaz je vzatý z ľudu, aby ľuďom slúžil. To je podstata tohto úradu. Služba ale môže byť len vtedy ak o ňu niekto žiada, alebo je na ňu odkázaný. V tejto otázke sa musím vrátiť úplne na začiatok. To bol aj jeden zo spomenutých mojich problémov, prečo som sa tak dlho rozhodoval či zoberiem na seba túto zodpovednosť. Duchovná oblasť je niečo, čo človek prežíva v spoločenstve, alebo v súkromí. Niekedy nám vyhovuje to a inokedy zas to druhé. Nech je to akokoľvek, ale vždy to pripisujeme našej osobnej viere. A to sme pri probléme samom. Lebo viera je hodnota, ktorá sa neustále mení. Raz je vo výške továrenského komína a na druhý deň sa môžeme cítiť ako by sme boli v samom zemskom prachu. Ale ten fakt, že vieru nemôže nikto nikomu darovať, len ju ponúknuť, priblížiť, ukázať atď., s týmto žijem aj ja sám a jednotlivci v skupinách sú aj pre mňa tou silou mojej osobnej viery.

Spomínate si na ľudí, ktorým púť do Svätej Zeme priniesla v živote zmenu?

Do sv. zemi prichádzajú ľudia ako ucelená farnosť na čele so svojim kňazom, alebo tí, ktorí sa prihlásili sami. V tej druhej skupine sa nájdu aj takí, ktorým táto cesta priniesla zmenu v ich zmýšľaní a aj postojom, ktorým dovtedy možno pohrdali, alebo im to moc nehovorilo. Mám skutočne niekoľko takýchto vnútorných obrátení a môžem povedať, že to veľa krát končí sv. spovedou alebo aspoň novým pohľadom. Sú to vtedy krásne momenty a beriem to aj ako odmenu za prácu, ktorú konám a vnútorné ma to obohacuje.

Čo by ste chceli odkázať našim čitateľom Mariánskych novín?

Na začiatku som hovoril o tom, že tento môj list nemá konkrétneho adresáta. Nuž ak predsa niekto z Vás, čo teraz držíte tieto noviny v ruke a máte pocit, že predsa ste to Vy, tak nebolo to písané zbytočne a má to zmysel. Tí, ktorí ste tam už boli, viete o čom som sa snažil písať, a ak práve pre tieto riadky niekto povie, - skúsím to aj ja. Prihlásim sa a navštívim Zem Ježišovu, tak sa tam možno stretneme a budem Vám môcť poslužiť ako sprievodca - kňaz.

Ďakujeme Vám za Vašu ochotu a prajeme veľa Božieho požehnania na cestách. -VEJ-

ŠKOLA ROZSVIETENÁ CELÝ VÍKEND

Čo sa to deje? Hromada mladých ľudí sa hrnie za brány školy v piatok poobede? Ak ste to videli, zrejme ste si položili otázku: A nehrabe im náhodou? Tráviť piatok večer v škole? Čo ich tak lákalo k tomuto šialenému počínaniu? Bola to duchovná obnova, ktorá je už na Gymnáziu sv. Jozefa v Novom Meste nad Váhom dobre známa.

Bojzrlivý začiatok

Hoci sa viac ako 50 mladých ľudí z Nového Mesta, jeho okolia, ale aj iných vzdialenejších miest ako napr. Dublin, rozhodli, že na obnovu pôjdu, predsa len prichádzali s miernym chvením v hlase a s otázkou, čo ich vlastne čaká. Odpoveď nedostali hneď, to by bolo príliš jednoduché. Získavali ju postupne pomocou prednášok. Tieto prednášky ako aj celú obnovu zastrešovali mladí zo spoločenstva PIAR z Prievidze, ktorí sa rozhodli navštíviť našu školu po minuloročnej veľmi dobrej skúsenosti. Hneď po prvej prednáške na tému Božia láska sa začala atmosféra veľmi meniť. Mladí sa začali upokojsť a začínali tušiť, že tento víkend bude iný ako ostatné.

Dynamická cesta k svojmu JA

Počúvať celý víkend prednášky, povedzme si to na rovinu, to by nebavilo nikoho. Preto bolo veľmi super to, že každá prednáška bola obohatená o dynamiku, ktorá pomáhala v prvom rade spoznať samého seba a uvedomiť si v čom proste nestíhame alebo naopak v čom napredujeme. Prvou dynamikou, s ktorou sme sa stretli bolo pripnutie si bielej stužky. Povieť si nič náročné, avšak pripnutím tejto stužky sme dávali jasný súhlas, že chceme zmenu. A poviem vám, že súhlasiť aj so zmenami, ktoré sa nám páčiť nebudú, nie je zábava. Chcelo to riadny kus odvahy. Toto bol úplný začiatok, kto dokázal tu premôcť sám seba a povedať áno, mohol veselo pokračovať ďalej. Ďalej už to bolo len lepšie.

Pri modlení spievame, skáčeme, či dokonca tancujeme?

Tak toto bola pre mnohých zúčastnených veľká novinka – modlitba chvál. S týmto pojmom sa mnohí z vás ešte nestretli, to je mi úplne jasné. Cieľom tejto obnovy bolo aj ukázať mladým, že modlitba nie je len o spínaní rúk v kostole. Samozrejme nie je modlitbou o nič menej, ani viac. Ide tu len o to, že každý má vlastný spôsob modlenia sa, ktorý mu vyhovuje, proste je ten jeho. Určite si aj mnohí zo zúčastnených povedali: Toto je, čo za fanatikov? Kde sú najbližšie dvere von. Avšak po čase zistili, že my nie sme žiadny fanatíci. Ale, že máme v sebe niečo, čo potom veľmi chceli aj oni. Viete, čo to bolo? Bol to Duch Svätý. A verte, či nie to on rozsvetcoval celý víkend našu školu. Otváral srdcia mladých, či už v modlitbe chvál alebo modlitbe príhovoru, alebo niekde v rohu na lavičke, proste kdekoľvek. Prebúdzal a búral. Prebúdzal mladých k životu a búral bariéry strachu z toho, čo povedia ostatní, ako sa na mňa budú teraz pozeráť. Ale dostali istotu, že aj keby ich odvrhli všetci na svete (čo sa nestane) vždy sa majú kam vrátiť. Preto všetok ich strach odišiel.

Pri poslednom zdieľaní sme mali ústa dokorán

Zdieľanie je činnosť, pri ktorej ľudia vyjadrujú svoje pocity z toho, čo zažili. Jednoducho rozprávajú o tom, čo sa im páčilo/nepáčilo. Úplne najčastejšou vetou pri zdieľaní býva veta: Bolo to super. A jej variácie. Ale v nedeľu, keď sme sa naposledy zdieľali bolo to iné. Každý mal, čo povedať a rozhodne to neboli len hole vety. V nedeľu, keď sme sa rozchádzali domov, nebolo jednoduché len tak ísť. Nejednému z nás takmer stekala slza po líci. Zážitky, ktoré sme si z duchovnej obnovy odniesli v nás budú doznievať ešte dlho. Pevne verím, že to, čo rozsvietilo na víkend našu školu, bude rozsvetovať naše tváre každý deň.

-Lenička Atalovičová-

Kvapky rosy

MODLIŤ SA ZNAMENÁ VPÚŠŤAŤ BOHA DO NÁŠHO ŽIVOTA, ČO NÁM SÚČASNE POMÁHA VPÚŠŤAŤ DO ŽIVOTA AJ NÁŠHO BLÍŽNEHO. (Louis Evelyn)

Kto sa nemodlí v určitú dobu, nemodlí sa ani v neurčitú dobu. (Príslovie)

Boh naše modlitby nepotrebuje, ale potrebujeme ich my sami.
(O. Betz)

Skrze modlitbu môžeme zdokonaľovať zrak a sluch. Sústreďujeme sa na to čo chce Boh. (O. Betz)

Pri modlitbe sa stávame tichšími. Nehľadíme sami na seba, ale vstupujeme do nového širšieho horizontu. (O. Betz)

KEĎ SA SKUTOČNE MODLÍME, NIEČO SA V NÁS MENÍ. (O. Betz)

